

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Prima schismaticorum petitio ex Calchedone ad imperatorem missa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431

Ἰωάν, ἡν ὑπὸ Κυρίλλου τῷ Αλεξανδρείας ὑποσηθέντων τῇ πίστι ἡν πατέρον ἡν καὶ Νίκουμου, μὲν ἀναθεματισμῶν ἐκβαλλομένων, ὡς ἄλλοτείων τῆς καθολικῆς ἐ δόξο- λικῆς ἐκκλησίας.

Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος μητροπόλεως Ἱεροπόλεως εἶπε καὶ ἡ ἐκτεθεισαν πίστιν ὑπὸ ἁγίων πατέρον ἡν ἐν Νικαίᾳ διαπερῆσατε, μήτε ἐπισηρομένων ἡν τῆς ἁγίων πατέρον, καὶ ἐκβαλλομένων ἡν ἀρεπικῶν κεφαλαίων Κυρίλλου τῷ Αλεξανδρείας, πούτω συγκαταπέταμα ταύτη ἡν τῇ ἐκδέσει τῆς πίστεως καὶ ἡδη μὲν τῆς ἁγίας συνόδου ἡ συνὴ μὴν καθυπέγραψα.

* Δοξολογία

* Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Μαρκενουπόλεως δουλτέρας Μισίας γεγραφήκα ὡσαύτως, ἐντέλαμεν ὡς περὶ βλαίται, συνυπέγραψαν ἡ καὶ ἡλοιποὶ πάντες.

Δοξολογία δὲ τῆς ἐντολῆς, συναπεδόθη καὶ τόμος, περὶ ἡχων οὕτως.

Prima schismaticorum petitio ex Calchedone ad imperatorem missa.

ORANDVM erat, ne a quopiam alio in expositionibus absurdis sermo pietatis adulteraretur, maxime autem, ne ab his qui sacerdotium prefecturamque ecclesiarum sortiti sunt, quos nescimus quomodo praesidendi cupiditas & ambitio, frigidæque promissiones quaedam, ad contemnenda semel omnia Christiana mandata induerunt; idque hoc solo animo, ut seruiant viro, qui praesumit ac sperat, se & auxilium sibi ferentes, omnia recte gesturos: dicimus Alexandrinum Cyrillum, qui sola nugacitate in sanctas Dei ecclesias haeretica introduxit dogmata, eaque confidit se argumentis comprobaturum; & correctionem peccatorum effugere, solo Memnonis & praedictæ conspirationis episcoporum ministerio, speravit.

Mira circa Cyrilli capitulum rabies. nec enim ullum schismaticorum extat scriptum, in quo illorum non fiat mentio.

matismis, quæ a Cyrillo Alexandrino ad fidem patrum qui Nicææ conuenerunt, adiecta sunt, tamquam hæretica, & a catholica & apostolica ecclesia aliena, esse modis omnibus reiicienda.

Alexander Hierapolis episcopus metropolitanus: Si quid iuxta fidem a sanctis patribus Nicænis expositam feceritis, nulla prorsus re fidei sanctorum patrum adiecta, hæreticisque Cyrilli Alexandrini capitibus reiectis; huic equidem assentior: nam & huic fidei expositioni vna cum sancta nostra Synodo iam subscripsi.

Dorotheus episcopus Marcianopolis secundæ Myliæ, similiter mandans, sicut supra positum est, subscripsi. Subscripserunt autem & ceteri omnes.

Dato autem hoc mandato, vna quoque tradita fuit charta tenoris huiusce.

Iniste perstringit Concilii patres.

*Mire com-
mentitiam
suam mode-
stiam com-
mendant
schismatici.*

Actor. 17.

*Obscura hec
omnia &
mutila sunt.*

Quapropter nos, qui silentium alioqui amamus, & in ce-
 teris philosophice agendum censemus, nunc silentium, &
 eius sapientiæ studium, fidei iacturam intelligentes, ad
 solos vos post supernam virtutem orbis seruatores pre-
 cando vertimur: quandoquidem scimus, pro pietate so-
 licitudinem vobis peculiariter conuenire; vtpote iis, qui
 vsque in hoc tempus custodierint, vicissimque per illam
 custodiantur. Suspenso autem hos libellos offerimus,
 tamquam coram sanctissimo Deo exhibenda esset nostra
 excusatio; non quod pro religione minus alacres fueri-
 mus, sed pietati studentes, & pro ea sermones facientes.
 Nihil enim est quod Christianorum temporibus sacerdo-
 tes magis facere* debeant, quam vt coram tam fideli rege*
 testimonium ferant, etiam si parati essemus vitam ac cor-
 pora nostra in* fidei discrimine millies exponere. Idcirco*
 propter Deum, qui videt omnia; & per Dominum no-
 strum Iesum Christum, qui iudicaturus est omnes in iu-
 stitia; & per Spiritum sanctum, cuius gratia regnum gu-
 bernatis; & per electos angelos, qui vos custodiunt, quos
 assistentes videbitis terribili throno, & horrendam illam
 sanctificationem semper Deo offerentes, quam nunc qui-
 dam adulterare nituntur; pietatem vestram, quæ vafricie
 quorundam obsidetur, id re ipsa adimentium, & hæreti-
 ca capita fidei introducta stabilientium, quæ omnino a
 sanis dogmatibus aliena sunt, & cum hæreticis opinionibus
 conueniunt; obsecrauimus, vt vel si quis illic subscri-
 bat vel consentiat, & post promissam a vobis veniam
 contendere vltra nolit, præcipias illum in medium veni-
 re, & ecclesiasticis pœnis subiacere, quo pugnare pro
 pietate melius possis. Nihil enim o rex magis regium fue-
 rit, pro quo & cum Persis & aliis barbaris prælia commit-
 tere festinasti, reddente tibi Christo pulcras victorias
 pro hac tua in ipsum alacritate. Obsecramus autem, vt
 fiant apud pietatem tuam quæstiones in scriptis. Sic enim
 facilius dignoscantur, & in omne posterum tempus re-
 prehendentur peccantes. Si quis autem sermones, pro
 quibus delinquens fuit, negligens, voluerit per præcep-
 tum rectæ fidei præualere, tuæ iustitiæ ac iudicii fuerit
 attendere, num & ipsam doctorum appellationem abie-
 cerint ii, qui de dogmatibus introducunt, * periclitari*
 * decepti
 * fideli
 * Locum
 corruptum.

ANNO
 CHRISTI
 431.

grauantur, & prædictis subiici nolentes, vt non redarguantur impie egisse, neque refutare ea digna putantes, vt mutua eorum conspiratio non habeatur inutilis. Iam enim per ordinatos manifestum est, quosdam ex illis pro hac impietate meditados esse, vt dignitatibus concessis nonnullos demereantur, & alios quosdam modos excogitasse. Et id manifestius obsistet; & videbit eos pietas tua non multo post proditiõis suæ mercedem quasi spolia fidei Christi distributuros. At ex nobis quidam a piensissimo Iuuenali Hierosolymitanorum episcopo olim ordinati, siluimus; quamuis pro Canonibus certandum esset, ne videremur nostræ gloriæ causa dolere. Et nunc quoque illius studia & præstigijs tales per Phœnicen secundam & Arabiam non ignoramus. Sane de illis nobis non vacat curam habere, qui ciuitatibus ipsis, quarum nobis ministerium contraditum, atque adeo vita nostra destitui maluimus, quam ista pro fide promptitudine. Verum aduersus illorum conatus, Dei ac vestræ pietatis iudicium opponemus. Nunc autem oramus, vt vna ac primaria pietas curetur, & ne orthodoxæ religionis splendor, qui vix tandem sub sancti nominis Constantino irradiauit, & per beatissimos auum & patrem vestræ pietatis confirmatus est, a tua autem maiestate etiam in alias barbaras gentes, & in Persarum gentem prorogatus est, nunc in ipsis regiæ aulæ penetralibus languescat, & apud vestram turberetur serenitatem. Non enim duplices in Persidem, o rex, mites Christianismi doctrinas, neque nostra magnum aliquid erunt, nobis discordia laborantibus, nemineque existente apud illos qui diiudicet: neque quis geminis communicabit verbis & sacramentis, neque certe pie a tantis patribus & incondemnatiss sanctis desciscet; sed neque regni commoda tribuenda erunt his, qui diuersa inter se sentiunt; neque paruis inde * vsus pietatis hostibus excitabitur; & innumera alia malignæ contentionis ipsorum quis enumerarit nocumenta? Si quis autem est qui parui faciat caelestium rationem, talis fit potius quicumque odium, quam is cui omnem orbis potestatem Dominus dedit. Nostræ autem preces sunt, vt iudicium a tua pietate accipiamus. Mentem enim tuam ad exactam eorum que inquiruntur, comprehensionem Deus inducet. Demum

*ausus

si quid nunc prohiberet, (neque enim tuæ pietatis negotia omnia nota esse possunt) petimus a tua serenitate, vt ad propria tuto & feliciter commigrare nobis liceat. Nam videmus ciuitates nobis commissas ex tali mora non parum offendi propter eos, qui etiam in rebus piis, vt videtur, contentionem quærunt, nulla inde proueniente utilitate.

Altera eorumdem petitio e Calchedone ad Theodosium Augustum missa.

Obscure & deprauate hæc exposita sunt.

Omnia hæc mera commenta sunt, & impudentissima mendacia.

Omnes hæc literæ fuerunt subreptitiæ, dolo malo ab imperatoribus extortæ.

SÆPENVMERO pietatem vestram & per nos ipsos, & per eos qui a nobis missi sunt, docuimus, quod rectæ fidei dogma corruptioni obnoxium videatur, & quod ii discerpere videantur ecclesiæ corpus, qui omnia susque deque faciunt, & omnem ecclesiasticam constitutionem, omnemque regiam legem conculcant; vniuersaque simul confuderunt, vt expositam hæresim a Cyrillo Alexandrino confirmet. Nam vt a vestra pietate in Ephesum vocati sumus ad inquirendum quæstiones, quæ pulularunt, & ad confirmandum fidem euangelicam & apostolicam a sanctis patribus expositam; nondum omnibus præsentibus conuocatis episcopis, ii qui particulare Concilium habuerunt, hæretica illa capita, quæ cum Arii & Eunonii & Apollinarii impietate conueniunt, scriptis commentariis roborarunt; & alios quidem deceperunt, alios vero terruerunt, alios autem de hæresi accusatos in communionem susceperunt; & aliis, qui non communicabant, mercedem vt communicarent dederunt: alios demum spe honoris, quibus indigni erant, accenderunt; & ita sibi multitudinem congregarunt, quasi nescientes, quod piam religionem non multitudo, sed veritas ostendit. Iterum lectæ sunt vestræ pietatis literæ per magnificentissimum comitem Candidianum, significantes quod pacifice & fraterne quæstiones, quæ nuper extortæ sunt, inquirentur. Verum conuenientibus omnibus pientissimis episcopis, nihil profuit lectio. Venit nobilis Palladius magistrianus alias vestræ maiestatis literas afferens, docentes rescindenda esse omnia, quæ particulariter constituta fuerant, & Concilium denuo congregandum, verumque dogma fanciendum. Contemptum est autem & hoc, more solito